

# TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

## ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.  
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.  
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

## Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,  
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.  
Correspondențele sînt a se adresa la:  
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.  
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

## INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

## Opiniune motivată

asupra finutei ce ar avé să observe alegătorii de naționalitate română din Transilvania față cu alegerile actuali la dieta Ungariei.

(Înceiere.)

Chiar legea unguurască numită a naționalităților, destinată a masca în ochii Europei adevăratele scopuri de nivelare și desnaționalizare astăzi nu este mai mult decât o ficțiune.

Legea electorală plămuită în adins numai pentru Transilvania și a nume pentru marea majoritate a locuitorilor ei, este insulta cea mai amară, ce se pôte face unei țeri și unui popor, care plătesce deci de milioane pe fie-care an la tesaurul statului, și dă deci de mii din feciorii sei la completarea regimentelor și batalionelor, fără pic de altă recompensă, decât conștiința fidelității către tron și patrie. Apoi a decreta nu uniunea, ci fusiunea — amalgamarea — Transilvaniei cu Ungaria, și totuși ai da lege electorală separată, este o procedere, care dacă ar veni la cunoștința Europei civilizate și constituționale, ar fi desigur lovită de verdictul cel mai aspru. A dice, că censul în Transilvania este, numai de 8 fl. 40 cr. când el în realitate este de 18 fl. 20 cr. v. a. înseamnă, că cineva voește se lege ochii lumii întregi.

Libertatea presei este recunoscută în totă Europa meridională și apusană ca unul din mijlocele absolut necesare la progresul popoarelor în civilizațiune. Presa românească din Transilvania geme sub greutatea unui jug, care astăzi nu-și mai are perechiă nici în Rusia și nici în Turcia. În Transilvania încă tot mai domină legea de presă absolutistică, rămasă ereditate de la a. 1852, ai cărei mai mulți șș-i sînt atatea verigi a le unui lanț de fer, care în Austria propriu numită sau delăturat ori modificat în semn mai uman înainte cu 18 ani. Cauțiunea, ce se puse pentru diare independente în micile cetăți a le Tran-

silvaniei, este îndoit și jumătate mai mare decât în Viena cea cu 900 de mii suflete locuitori.

Școalele noastre confesionale românesce în loc de a se mulți, scad la număr din an în an; mai multe din ele se casază sub diverse preteste, ără în locul celor închise se deschid pentru scolarii de naționalitate românească altele curat magiare, în care inse tinerimea cea fragedă românească nu pôte învăța și nici nu învață nimic pe lume. —

Avem exemple numeroase și destul de autentice, că în școale secundare (gimnasiali) și chiar în institute superioare junimeii românesce i este interzisă sub grea pedepsă lectura de vre-o carte ori foie periodică românească. O măsură ca această tiranică n'a esitat nici sub sistema numită a lui Metternich, și a mai rămas numai în Rusia.

Funcționarii de naționalitate română, pré puținii căți se află în funcțiuni publice, sînt supuși la o tractare neasemănat mai vitregă decât fuseseră chiar sub absolutismul de 10 ani, pe când dacă erau supuși și sub aceea sistemă la spionagiuri și denunțări false nu erau însă strămutați din patria lor în regiuni locuite de popor, ce vorbesc cu totul alte dialecte diferite de limbile patriei noastre.

În locul funcționarilor români strămutați între Sârbi, Slavoni, Croați, Slovaci, Ruteni, se aduc în Transilvania mulțime de alți funcționari străini, cari nu cunosc limba română și nici cea germână. În tôte acele casuri de administrațiune drăpță și promptă nu pôte fi nici o vorbă.

Seria nepăstuirilor și nedreptăților, de care suferă Transilvania, este mult mai lungă, decât să fim în stare de a le numera pe tôte în scurtul timp de una sau două ore; dară le și presupunem a fi cunoscute la partea cea mai mare a membrilor conferinței și la poporul întreg, căci chiar și legile de natură național-economică sînt compuse așa, ca să se ajungă cu ele scopuri exclusiv magiare. În loc de a continua cu enumerarea lor, este mai ne-

cesar a ne ocupa cu accentuarea mijlocelor de vindecare. În ori-ce țera sincer constituțională ni se va da răspunsul scurt și îndesat: Mergeți la dietă, folosiți-vă acolo de libertatea cuvîntului; strigați și bateți neîncetat până ce vi se va deschide.

Acest consiliu prinde loc și se pôte da locuitorilor din tôte celelalte provincie ale monarhiei austro-unguresce, numai nu celor din marele principat Transilvania. Tôte celelalte provincie își au dietele lor, foculariele, la cari se pot încălzi și consola. Dieta Transilvaniei este confiscată, locuitorii ei sînt trimiși la dieta Ungariei.

S'a întemplat și acesta. Las, că între anii 1866 și 1869 au mers din Transilvania sub cuvînt, că este dietă de încoronare, chiar și 12 deputați de naționalitate română. Cei mai mulți din aceia sînt în viață; de altmintea vorbesc chiar și actele dietei, în ce mod hostile au fost ei tractați acolo, încât ne mai putînd ei suferi aceea tractare, s'au retras succesive și nici că au mai avut plăcerea, ca să fie realeși.

Au rămas însă la dieta Ungariei câte 20 până la 22 deputați de naționalitate română aleși din comitatele Ungariei locuite de români. Las, că precum s'a observat și mai nainte la alegerea acelor s'au întemplat mai totdeauna — bătaii și omoruri cumplite, mai vîrtos din cauza, că se lucra, ca pre cât s'ar puté să nu fie ales nici un individ, care mai cutéză a se mai numi pre sine român; dară apoi luptele și fatigieile acelor deputați în loc de a folosi ceva poporului de către care au fost aleși, mai vîrtos i-au stricat, iară ei au rămas în mare parte compromiși în ochii alegătorilor. Mulți din deputații români aleși în Ungaria n'au lipsit în cele trei periode a se folosi de diverse ocațiuni, spre a re-leva ceștiuni, care concernează de-a dreptul afaceri de ale Transilvaniei; dară încercările lor au fost esplicate totdeauna în partea cea mai rea, adică ca hostile și periculoase pentru integritatea statului.

La acesta ni se replică din par-

tea minorității, că nu trebuie să ne descuragiam, ci să perseverăm, să batem necurmat, ca să ni se deschidă. Dară și perseveranța își are înțelesul și limitele sale. De la un moment înainte perseveranța întru aceea, trece în cerșitorie umilită și objectă, care este cu totul opusă caracterului românesc și demnității sale naționale. Să aște odată tótă lumea, prin urmare și compatrioții nostri, că națiunea română nu voește să aibă nimic din grație, ci că insistă pentru câștigarea drepturilor omenesce, civili, politice, naționali. Grația dau numai tiranii la sclavii lor și suveranul condamnaților la galere ori la mörte.

Resumând tôte rațiunile, care au împins națiunea română din Transilvania, mai ales dela 1869, în politica resistinței pasive, că acele cause nu numai că continuă până în ora de față, ci că ele s'au mai înmulțit cu altele nouă, majoritatea de 7 a comisiunii d-vostre, ve recomandă din nou perseverarea în politica resistinței pasive.

Sibiu 8/20 Iuliu 1878.

Georgiu Baritiu m/p.

## Bosnia și Erțegovina.

Până va sosi succursul de trupe în Bosnia și Erțegovina, care să completeze armata a două, va avé loc o pauză în munca cea sângerösă a reboiului. Se înțelege, dacă insurgenții sau, mai bine, Turcii vor da pace trupelor noastre. Trupele mobilizate în urmă se dirig spre Bosnia și Erțegovina cu iuțala posibilă. În 26 Aug. a sosit din Galiția o parte din regimentul bucovinean Nr. 41 la Budapesta. În decursul acelei zile au mai sosit alți 900 ómeni. În ziua următoare a sosit de la Viena un despărțemînt de pioneri la Pesta și după o pauză de patru ore și-a continuat drumul spre Bosnia. Tot în 26 Aug. aveau să sosască 10,000 ómeni din trupe dislocate în Viena și giur pe Dunăre în 70 șlepuri. În joia trecută a fost sep-

## FOIȚA.

1497.

### Dumbrava Roșie.

Poem istoric.

(Dedicat amicului meu C. Negre.)

### VII.

#### Lupta.

Toporski veteranul cu-o cétă mai alésă  
Lui Albert se inchină și plécă la resboiu.  
Pe loc bătrînul Cărjă în cale-i vrînd să éșă,  
De lângă Stefan plécă cu bunii viteji de soiu.  
Ei merg călări în copce, aprinși de resbunare,  
S'apropie; iar Dărjă sburînd în fuga mare  
În fața lui Toporski s'oprește, ș'astfel dice:  
„Toporki! din doi unul, e scris să péră-aice:  
„Ori tu, ori eu; sus pala, și vin la luptă  
drăpță!”

— Cărjă! răspunde Leahul, ai minte înțeleptă

„Dar inimă nebună. Eu te cunosc pe tine  
„Ești leu năprasnic, însă și tu mă știi pe mine  
„Căci în mai multe rînduri luptat-am înainte  
„Pe când avém braț verde și inimă ferbinte.

Nici tu, vechiul meu dușman nu m'ai învins pe mine,

„Nici eu n'am avut parte să te inving pe tine.  
„Ce dar n'am putut face în focul tinereții  
„Pute-vom face óre sub érnă bătrîneții?  
„O! Cărjă! barbe albe purtăm acum noi doi,  
„Și lupta, draga luptă, nu mai e pentru noi.  
„Privește! alții, tineri, stau împrejurul teu,  
„Demni adversari acelor de pe 'mprejurul meu,  
„Demni adversari acelor de pe 'mprejurul teu.  
„A lor acum e rîndul, frate. Noi, veteranii,  
„Șoimi învechiți, de-oparte se stăm privind  
soimani.

„Vin' cole lângă mine, și nu fii dușman mie  
„Căci vîrsta între ómeni stînge-ori ce dușmanie!”

— Răspunde atunce Cărjă: Toporski, ai dreptate,  
„Ades e rece peptul și inima tot bate!”  
Apoi, mîrîndu-și glasul el strigă la ai sei:  
„La luptă!” strigă însuși Toporski n mare glas  
Și amîndoi bătrîni deoparte sau retras.  
Pe loc ambele cete aprins electrisate  
Scot paloșele 'n sóre c'un freamét de oțel.  
Ochirile prin aer se 'ntîmpină neruntate  
Căci fiăcare-alege un dușman pentru el.  
Pe loc, cu toți de odată las frênele, dau pinteni,  
În sprintene desghinuri și salt fugarii sprinteni,

Și'n sbor pe-aripe urei, se duc voinicii, duc,  
Și intră cétă 'n cétă și în luptă se apuc.  
Pămîntul ropotește sub tropot de copite,  
Vîsduchul strălucește de arme ascuțite,  
Iar paloșele albe ciocninduse 'n loviri  
Dau foc, dau mörte cruntă, dau crunte zîngheniri.

În clipă cad sub ele, străpunși, scâlțați în sânge  
Iarmeric Mozovitul, ce'n două părți se frînge,  
Și Buthea parcalabul cu-o largă brazdă 'n pept

Și tînerul Cojatic lipsit de brațul drept.  
Grodeck, zis falcătare, în crugul seu avînt,  
Precum un vier de codru, se'naintă prin glótă  
Și sabia 'mprejură-i făcea o largă rôtă  
Ce se'nvârtea la sóre și șuera în vînt.  
Cădeau victime multe sub arma ce sbură,  
Și Grodeck în turbare pe rînd le numără  
Căcînd tot înainte pe vicimile sale,  
Cînd iată din mulțime apare drept în cale  
Bălaur dela Galu ce pörtă ușurel  
O ghioagă monstruösă cu dinții de oțel.  
Grodeck repede spada-i în peptul lui Bălaur,  
Sângele curge; peptul greu muge ca un taur,  
Dar ghioga se abate! sub crunta-i lovitură  
Sbor crierii lui Grodeck, și dinții t-ți din gură!  
Iar Lélul, cladă mörta, greu cade pe pămînt

N'endplinind în viață grozavu-i juramînt  
Coman de la Coman cu Velcea, șerpe iute,  
Privesc din depărtare cum vine, și cum saltă  
Un cal de soiu ogarnic deprins a vîna ciute  
Cu'n voinicel subțire ca trestia de baltă  
— Cine să fie óre, cel căpitan frumos?  
— E Biela, păr de aur, cu mijloc mlădios.  
— Vînat de soiu e, frate?

— E puiu de palatin  
— Aținete, dar Velceo. — Comane mă ațin.  
Și amîndoi la pîndă se pun în a lui cale,  
Coman cu brațe góle, și Velcea cu o cósă.  
Venea fugar'n salturi sburlind cómai plétösă;  
Venea voiosul Biela pe cîmpul cel de jale.  
Și pala-i când de-o parte, când iar de altă parte  
Tîind în carne vie făcea ochiuri deșarte.  
De-odată Velcea sprintea sub cal se repezește  
Și calu'npuns la glezne din fugă poticnesce.  
Turtînd sub el pe Velcea; iar mîndru-i căpitan  
Îl svirle peste capu-i în peptul lui Coman,  
— Bine veniși la mine! fi zise urieșul!  
Și'n brațele-i de schiță, rizînd grozav îl strînge  
Cât peptul îi sdobresce pe ósele îi frînge.  
Apoi între cadavre, pe cîmp aruncă leșul...  
Gorow și Zaplotowski combat de laolaltă  
Cu Stroe Vlad, Hotnogul, și cu Șoltuzul  
Daltă.

Umér de umér, cósă de cósă, om și cal

tămâna de când de la Oradea au plecat 2000 rezervisti. În Dobrițin sau mobilizat de nou 330 oameni, cari sânt pe drum către Bosnia. În 23 Aug. au plecat rezervistii din Csaba, mai cu samă oameni mai înaintați în vârstă. Din Oedenburg au plecat într-o di 1080 rezervisti și în altă di 900 din regimentul Nr. 76. În 21 August au sosit ordinul, să plece regim. Prințul de coronă din Prusia prin moștenirea nouă statul efectiv al trupelor de ocupațiune va fi în număr rotund 240,000 și vro 80,000 cai.

Din Brood se scrie la „Presse“: Insurgenții din Bosnia numără la 65,000 combatanți. După proporțiunea locuitorilor mahomedani din Erțegovina, acolo încă vor fi 25,000 trupe regulate și 10,000 albanesi. Dacă cifrele aceste sânt adevărate, atunci armata noastră ar avé în fața sa o putere armată de 100,000 combatanți. Ocuparea Seraievului nu a împușinat numărul acestei forțe înarmate, ci, din contră, a mărit fanatismul mahomedanilor în gradul cel mai mare. Cu deosebire din Albania curg sursurile voluntare spre Novibazar.

Telegraful ne spuse ieri, că dela Seraievo, sub comanda gmlui Koppinger, a plecat o trupă de sondare, care în 25 l. c. a ajuns la hanul dela Pod-Romania și Glasinaț (în drumul spre Novi-Bazar). Insurgenții s'au împrăștiat în noptea premergătoare în toate părțile; cei mai mulți s'au dus pe la casele lor. Un ciopor au fugit spre Rogatica (în drumul spre Novi-Bazar). La comanda de etape în Blazui s'au predat în 26 l. c. un iusbaș și 32 redifi cu 2 tunuri de munte.

Dela divisiunea 36 de trupe au sosit cele dintăiu despărțiminte la Banialuca și dela divisiunea a 6 capul a sosit la Brood.

Cele mai nouă sciri seriose vor veni, de sigur din nordostulu Bosniei dela al III corp de armată, de sub comanda contelui Szapáry. Acesta se va grăbi să delătore odată pedeca cea neplăcută, ce o fac insurgenții în partea acesta, stăruind să taie linia principală a comunicațiunii trupelor noastre. Graba este aici cu atât mai imperativă, cu cât cetele de insurgenți se înmulțesc și în părțile aceste pe fie-care di și pregătesc o isbire puternică.

În Seraievo, unde pausază înca grosul armatei, se iau tot felul de măsuri pentru asigurarea trupelor și a ordinii publice. S'a instituit o reprezentanță comunală din 18 membrii de toate confesiunile și adevă: 6 ortodocși, 5 turci, 4 jidovi și 3 catolici. Comanda superioară a luat măsuri, ca să nu se scumpescă afară din cale mijlocele de traiu.

Citadela de la Seraievo se pune în stare de apărare.

Mai multe diare aduc scirea, că insurgenții, 30,000 la numer, s'ar fi aședat la Gorasde într'un lagăr întărit a la Plevna:

În spitalul de garnisonă Nr. 23 din Agram se află — după raportul ministeriului de resbel ces. reg. de dato Viena 25 August a. c. — următorii infanteriști și adevă:

Din regimentul Br. de Vetzlar Nr. 16.

Greu rănit: Ioso Sesici și ușor răniți: Nicolae Vranici, și Fabian Niclobusici;

Din regimentul „Alecsis“ marelui principe al Rusiei Nr. 39

Greu rănit: Ludvig Gall; Ușor răniți: Filip Pincos, Alesander Kiss; Nicolae Toma; Stefan Danciu; Samuel Toth; Nicolae Ramocia; Michail Fecer;

Din regimentul „Alecsander Cesarevici“, mare principe și următor petronul Rusiei Nr. 61

numai ușor răniți: Nicolae Gruian; Alecsandru Dolia și Constantin Coșariu;

Din Regimentul Br. de Soccevic Nr. 78 numai ușor răniți: Anton Socolici și Nicolae Marianovici;

### Revista politică.

Cestiunea carălor derăcușițiune ar fi terminată. Guvernul suspendat pe vice-comitele Földvály (comitatul pestan) și congregațiunea a primit propunerea, a se supune ordinelor ministeriali, rezervându-și dreptul, de a se indrepta cu gravamine la dietă.

Bosnia încă nu este ocupată definitiv; nu este descurcat lucru nici cu Pôrta în ceea ce privește viitoriul Bosniei și Erțegovinei, dară între ministeriul comun și între cele două ministerii ale jumetăților monarchiei se negociază serios despre viitoarea administrațiune a celor două provincii. Propunerea contelui Andrassy este deocamdată, că: provinciile aceste să se considere de afacere comună și să se administreze de ministeriul de războiu.

Între Grecia și Turcia încordarea este așa de mare, încât începutul resboiului între dăsele e mai mult decât probabil. Turcii au și trecut la unele puncte pe teritoriu turcesc și au avut conflicte cu locuitorii greci.

### Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Baia de Criș, în 22 Aug. 1878. Si fecisti nega! „Cărturarii din Baia

de Criș, asociați cu clică secretă triumvirală pseudoprocaterească, națională din Deva, în „Teleg. Rom.“ Nr. 91 negă afirmațiunile cuprinse în corespondința tot din Baia de Criș, a „Tel. Rom.“ Nr. 87 per regulam juris: „Si fecisti nega,“ sau pe romănesce: Dacă ai făcut vina: negă-o.

Dacă cărturarii pasivisti din Baia de Criș voiau a refrange cu succes imputările făcute lor, în privința pasivității, sau după espresiunea nouă scornită de d. Babesiu, adevă: „a abstinenței pasive“ la alegerea lui Éles, — și dacă voiau ei a se justifica înaintea opiniunii publice române: o puteu face acesta numai prin espunerea circumstanțială a adevărului istoric curat.

Însă retăcând „cărturarii“ în corespondința lor istoria adevărată a alegerei lui Éles deputat: esemisișur, cumcă istoria adevărată a alegerei e o activitate secretă a „cărturarilor“ din Baia de Criș, ascunsă și acoperită cu mantéua abstinenței pasive.

O astfel de abstinență pasivă, sau pasivitate e o bôlă contagiôsă (mutatuare, lipiciôsă) morală, politică, scornită și escată în Mercurea în anul 1869, și mutată acum la Zarandenii, sau la cărturarii din Baia de Criș.

Maioritatea de 36 membri a conferinței române din Sibiu, ținută în 20 Iuliu 1878 nu pôte fi privită de maioritate a națiunii întregi, române din Ardél; pentru că membrii conferinței pomenite nu au avut mandate, sau forțe puține, dela alți alegători; apoi unele telegrame, trimise la conferința pomenită pentru pasivitate, încă au fost numai singuratic și de cuprins fals.

Prin urmare conferința pomenită din Sibiu n'a fost competentă, nu îndreptățită, a reprezenta pe alți alegători din Ardél, ci numai fie-care pe sine însuși. Apoi solidaritatea între 61 de alegători privați nu pôte avé putere obligătore pentru toți alegătorii Români din Ardél, cari fac un număr de mai multe mii.

De altmintrea epitetul de „amăgitori naționali“ nu atinge conferința din Sibiu, ci numai pe astfel de persoane, cari sau cu scop amăgitor, sau din nepricepere, alegerea de deputat, făcută cu aclamațiune, o numesc alegere cu un vot.

Prin urmare „cărturarii“ din Baia de Criș numai schimosesc, numai mistifică înțelesul adevărat al corespondinței din „Tel. Rom.“ Nr. 87 și identificându-se, sau asemănându-se „cărturarii“ din Baia de Criș cu conferința română din Sibiu, ținută în 20 Iuliu 1878: aplică proverbul latin: „Nos poma natamus.“

Ce se atinge de afirmațiunea, că Zarandenii după o activitate parlamentară de 12 ani, acum deodată s'au

făcut Români naționali față cu dieta din Budapesta, e numai o greșală de scrisore. Ea substitue espresiunea: „naționali“ în locul de espresiunea cuviniôsă și cugetată de auctorul corespondinței: „oposiționali pasivi“ față cu dieta din Budapesta. Prin urmare, esclamaarea „cărturarilor“ din corespondința lor: „Audi Hodosiu, care ai reprezentat acest cerc electoral atâți 12 ani“ remâne fără nici un înțeles.

Dacă „cărturarii“ din Baia de Criș ar fi oameni de caracterul lui Hodosiu: de sigur, că Éles, sau altul ca el străin, chiar cu avere de milioane florini, nu se alegea deputat în Baia de Criș. Atunci nu se făcea nici escamateria politică a preotului Hentiu spre delectarea „cărturarilor“ din Baia de Criș, candidând pe Coloman Tisza, cu scop, de al trânti.

Hodosiu nici într'o privință nu e G'schäftler în cauzele națiunii.

Din alegerea lui Éles se vede, că depărtându-se Hodosiu din Baia de Criș, s'a dus și vađa morală a poporului de acolo, remănând poporul nepriceput pe mâinile „cărturarilor“.

În fine încă ceva despre pasivitatea nouă, sau abstinența pasivă a Zarandenilor. Mai multe sute de alegători Români din masa poporului de pe sate au pornit la Baia de Criș, cu scop de a alege pe un Român, fără de a fi avut până atunci pe vrun candidat Român anumit; pentru că ei, nefiind informați despre activitatea premerșă activă secretă a „cărturarilor pasivisti“ din Baia de Criș, nepricepând machinațiunile secrete de speculă a pasivistilor moderni, și a „cărturarilor“ din Baia de Criș și auzind numai diminéța în ziua alegerei în Brad despre candidatul străin, necunoscut, Éles: sau declarat cu indignațiune, că ei pe necunoscutul, străinul, Éles nu-l primesc și nu-l aleg deputat, ci numai pe un Român.

Vrând alegătorii diminéța a porni de la Brad la Baia de Criș: li s'a pus pedecă buți de vin, de vinars, pâne și-un bou fript; și așa sau pasivitat alegătorii amăgiți, de factorii „naționali“, întârziind și neajungând la Baia de Criș pe terminul legal, 8½ ore, ca se pôta candida și ei pe un Român. Așa factorilor „naționali“, și nenaționali li-a succes a alege pe Evreul renegat bănos Éles deputat cu aclamațiune.

De și astfel de lucruri neonorifice se pregătesc și se fac în secret, din alte date, și fapte cunoscute, pozitive, tocma așa se pot afirma fără indoială, cu siguritate, precum afirmă și constatéza astronomul întunecimea de sôre și de lună, cu anii înainte.

Se string, se prind cu ură în clește infernal Voind a se absorbe de pe a lumei față Cu partea lor de sôre, cu partea lor de vieată. Și sângele din pepturi, din frunzi mereu se scurge

Și pe sub cai de alungul el gălgăo și curge. Crâncenă luptă! Mórtea de-asupra se arată Face un semn, alege, și cleștetul de-odată La semnu-i se deprinde, lăsând pe cap se cadă Gorow și Zablowski, amici a morței pradă Iar caii lor cu dênșii nedespărțiți, cu dor, Alerg nebuni prin lagăr, chieamând stăpânii lor. Glence din Pocuția sub Udrea se dobôră. Udrea e prins bziusko dar singur se omôră Strigând în desperare: ah de ce morți mai bine „Decât o vieță lungă și diile cu rușine!“ Corbaci rătăză capul baronului Huminski, Ciopan apucă n brațe-i pe Kneaz Sbignew Tenczynski,

Și merge de l depune lui Stefan, la picior, Apoi se întorțe iute la noua vânătoare. Zbalos pe-un cal de câmpuri, Negrea pe-un cal de munte

Se întelnesc cu ochii și sbor ca să se nfrunte. Isbindu-se'n mulțime cu-avent spăimântător Crunt se lovesc din fugă cu paloșele lor Lovire fulgerândă și Leahului fatală! El cade jos! în mâna-i se frânge a sa pală,

Dar Negrea, vitez darnic, ii diice: Frate Sbalos!

„Pe-un om căzut nu 'mi place se cadă al meu paloș.

„Te scôlă, mergi în pace cu diile dela mine. „Ar fi păcat se pără un bun vitez ca tine!“ Au diis, calu'și întorțe și'n foc iar se răpede Lăsând în urmă'i Leahul; iar Cărjă care'l vede Li strigă de departe: ani mulți, Negreo, nepôte! „Brațul ce nu dă mórte când pôte, multe pôte!“

Și glasuind, el vede a lui Toporski cétă, Ciuntită, răsipită, și'n tabăr-alungată, Fugând cum fuge spaima lipsită de rușine.. Și simte mândrul Cărjă o mare vilfă'n sine. Iar cainicul Toporski cu fruntea obosită, Șoptește vârsând lacrimi: O! sôrte mult cumplită!

„Eu, tare-odiniôră, vechiu arbor a Lehie „Perdut-am frunzi și ramuri sub vântul vijelie „Iată-mě 'nvins .. O! Cărjă, de acum sânt robul têu!“

— Rob, tu? nu mi-ar erta-o prea sântul Dumnezeu!

„Când un popor de oameni se'nchină ție, mie, „Un tu, ș'un eu, Toporski, nu cade în robie!“ Astfel grăește Cărjă, bătrânul înțelept Și singur, merge vesel la Stefan Domnul drept

Ce-i diice: Ani mulți, Cărjă! tu fală mi ai făcut!

Ca tine fieți neamul vitez și priceput!“

Apoi cătră oștimea pe lângă el remas: Acum e rândul nostru, boeri, copii din cas! „Să dăm zorul din urmă, cumplitul nostru zor „Ce trece și restôră cu trăsnet răsbitor.

„Dați vânt armelor vóstre, pe cai și după mine!“

Precum un cârd de vulturi din sferile senine S'abat cu sbor de fulger pe-o pradă ce zăresc,

Românii duși de Stefan, în lagăr să isbesc. Nimic nu le esistă, nici tunuri, nici desime, Nici șant, nici diid de carré, nici dăsa călărime

Căci ei restorn în treacăt, și darm și sfarm în clipă

Scadrone, tunuri, corturi, și pun tot în risipă. Fug Leși, fug Cruciații și fuge însuși Craiul! Ii duce Domnul Stefan cum vântul duce paiul, Și tabăra Leșască un lung pustiu remâne

Rub aripa furtună a cetelor române! Când suflă vântul tórnei prin codrii vestejiți,

Copacii plini de frunze sânt astfel sgduiți, Și crengile căzute, și frunzele uscate

Pe câmpii în depărtare sânt astfel sămănate.

### VIII.

#### Aratul.

Armata gloriôsă e frântă, răsipită Ca munții de năsipuri în aprige pustii. Într'un vârtej de spaimă din urmă-i fugărită Prin văi, prin munți, prin codri, prin ripi și pe câmpii.

Iar Craiu'n desperare, din dealul Catilinei Privește printre lacrimi frumôsa lui armată Ieri flórea vitejiei, azi, vai! prada rușinei, Cum sbôră ca un nour sub zare nprăștiată. Ș'acum el se găsește cu adevărul față! Slab, mic, fără prestigiu, vezându-și înainte Spectacolul peirei ce-i dă fiori prin minte Și'n urmă-i alt spectacol ce sufletu-i inghiață.

Pe-un șes intins și galbin, sub arșița de sôre Cinci sute pluguri ară pământul țelinos, Și Domnul Stefan însuși, cu fruntea în sudore, Asistă, pe-un cal regru, sub un stejar frumos. Opt mii de Leși de ôste, legați, cu friu în gură, În loc de boi, la juguri se opintesc trăgând; Ei trag mereu și ferul greu muscă'n bătătură, Și unii gem și alții cad pe genunchi plângând; Dar biciul îi lovesce și lancele-i impung... Să scol pe brânci și iarăși trag brazde pe pământ!

## Protocoloalele Congresului din Berlin.

### Protocolul Nr. 8.

Ședința din 28 Iunie 1878.

Erau prezenți: Reprezentanții din ședința trecută.

Ședința se deschide la ora 2 și jumătate.

Se adoptează protocolul 6 și 7.

După ce s'au făcut mențiuni de lista Nr. 7 a petițiilor, președintele anunță, că d. Rangabé, ministrul Greciei la Berlin, l'a înscințat, că guvernul Majestații Sale Elence a designat pe d. Theodor Delyannis, ministru afacerilor străine, ca reprezentantul său la Congres. D. Rangabé a fost numit al doilea plenipotențiar al Greciei.

Principele de Bismarck face următoarea comunicațiune Congresului:

Înalta adunare și aduce aminte, că protocolul Nr. 6 dela ședința din 25 Iunie a rămas deschis pentru a primi în urmă votul definitiv al propozițiunii Ex. S. d-lui Waddington relativ la trecerea trupelor în Rumelia orientală.

D-nii plenipotențiarilor ai Rusiei, după ce au informat pe președinte, că consimt la redacțiunea aliniatului 3, așa cum este înscris în protocolul Nr. 6, — se va da act despre această declarațiune protocolului.

Alteța Sa informază Congresul de compozițiunea comisiei de redacțiune, constituită în virtutea unei deciziuni luate de Înalta Adunare într-o ședință precedentă. Numele membrilor acestei comisii sunt următoarele:

Pentru Germania A. S.; principele Hohenlohe. — Pentru Austro-Ungaria Ex. S. baronul Haymerle. — Pentru Franca Ex. S. D. Desprez. — Pentru Marea-Britanie Ex. S. lordul Odo Russell. — Pentru Italia Ex. S. comitele Launay. — Pentru Rusia Ex. S. D. d'Oubril. — Pentru Turcia Ex. S. Caratheodory pașa.

Președintele adaugă, că comisiei a ținut astăzi chiar prima sa ședință.

Congresul trece la ordinea zilei și președintele supune întâiu discuțiunii Congresului art. XIV din tratatul de la San Stefano relativ la Bosnia și Herzegovina.

Comitele Andrassy cetează următoarea comunicațiune:

Tote guvernele recunosc, că Austro-Ungaria, în calitate sa de Stat limitrof, este interesată mai mult decât ori ce altă putere la regularea afacerilor în Bosnia și Herzegovina.

Belligeranții au ținut în samă acesta, rezervând spre înțelegere cu Austro-Ungaria prin art. XIV din tratatul de pace preliminar, soluțiunea definitivă a acestei cestiuni. Precisând obiecțiunile contra articolului aci menționat, ce decurg din particularitatea intereselor austro-ungarie, plenipotențiarilor M. S. imperiale și regale se cred în drept de a susține, că cestiunea bosno-herzegovină, cu toate că atinge în modul cel mai direct

pe Austro-Ungaria, nu încetă de a fi o cestiune emanantă europeană.

Nu se poate perde din vedere, că mișcarea, ce a adus resboiul în Orient, a avut originea sa în Bosnia și Herzegovina.

Relele și pericolele, ce au rezultat pentru Europa sunt cunoscute, Austro-Ungaria a fost atinsă în întâia linie.

Marele număr de trupe înșiruite pe fruntariile noastre n'au ajuns pentru a împede trecerea insurgenților și incursiunile reciproce. Puterile turcești, concentrate la începutul turburărilor în Bosnia, n'au putut cât de număruse au fost, să puie capăt unei insurecțiuni și emigrațiuni permanente. Mai mult de 200,000 de oameni au părăsit astfel căminele lor. De trei ani guvernul a fost silit să se însărcineze cu întreținerea lor. Zece milioane florini au fost deja cheltuite pentru acest scop. Ne având încredere în sârtea, ce îi așteptă la întorcere, emigrații refuză de a se mai întorce în patria lor. Astfel din zi în zi noi și grele sacrificii ni se impun și nimic încă nu ne prevestește un sfârșit apropiat. Populațiunile noastre limitrofe suferă pagubi incalculabile prin această emigrațiune neîncetată și prelungită.

În prezența acestei stări a lucrurilor, pe care i a fost de totă imposibilitatea de a le întâmpina, guvernul imperial și regal nu poate avea alt scop de cât de a o vedea căpătuită odată pentru totdeauna, printr-o soluțiune, ce ar da garanții de stabilitate. Art. 14 din tratatul preliminar de la San Stefano propune, ca soluțiune, introducerea unei autonomii, cum a fost comunicată plenipotențiarilor otomani în cea dintăiu ședință a conferinței de la Constantinopole.

Guvernul M. S. Împeratului și Regelui ar fi gata, să primescă ori, ce soluțiune ce ar lăsa, să prevedem prompta și definitivă pacificare a provinciilor în cestiune.

Cu toate acestea, considerând condițiunile lor naționale, religioase și geografice, devenite și mai încurcate prin schimbările eritoriale în urma resbelului, soluțiunea sus menționată trebuie considerată ca imposibilă de a fi realizată. Obstacole foarte mari se opun la acesta atât în principiu, cât și în fapt.

Populațiunea acestor țări se compune din musulmani, ortodocși și catolici, fanatici în antagonismul ce i desparte și trăind, nu în circumscripțiuni diferite, dară amestecați în aceleși districte, în aceleși orașe, în aceleși sate.

Sublima Pörtă ar avea dar îndatorire de a reuni aceste elemente opuse sub forma unui singur regim autonom. Ar trebui să procedeze la repatrierea refugiaților risipiți în Austro-Ungaria și Muntenegru, să îi ajute în întreținerea lor și ca să îi puie iar la muncă pacifică, să le dea grâu de sămănat și material pentru construcțiunea caselor lor. Ar trebui să aplice regulamentul cestiunii agrare, izvorul principal al sguduirilor periodice, ce au sdruncinat această țară; este o problemă plină de obstacole, pentru

„Cole'n astă dubravă copacii urieși,  
„Sunt locuși, se spune, cu suflete de Leși.  
„Pe timpul bărbăției au prins Stefan cel Mare  
„O oște de năvală ș'au pus-o ca să are;  
„Iar în pământul negru cu sânge-amestecat  
„Spre lungă pomenire el ghindă-au sămănat.“

El ăice și dumbera se pare că roșește  
Ș'un aspru glas de Vultur în noapte se trezește.  
El zice, focul geme dumbera luminând;  
Prin crengile frumoase, trec umbre suspinând.

V. Alecsandri.

Mircești, 1872.

\* (Telegastrograf). Ce nu inventeză omul în ziua de astăzi? A inventat unul, a cărui nume nu se știe, o mașină electrică, prin mijlocirea cărei gustul mâncărilor și beuturilor se poate comunica în depărtare de mai multe miluri. Cei ce vor să mănec pe telegraf trebuie să ia firul electric (drotul) în gură. În tipul acesta poate mânca și bea cineva cât de mult, fără de ai fi frică, că și strică stomacul, căci îndată ce lasă firul electric din gură, rămâne numai cu o plăcută aducere aminte, că a mâncat și a beut.

o națiune sfâșiată de ura religioasă și socială o problemă pe care numai o putere tare și imparțială o poate rezolva într-o țară unde totă proprietatea funciuară este în mâinile musulmanilor, pe când creștinii, fie plugari fie arăndași formează majoritatea locuitorilor.

Cum ar trebui totdeuna, ca Sublima Pörtă să facă sacrificii, ce întrec mijlocele sale, art. 14 dispune, că nu poate să încaseze rămășițele și că trebuie să renunțe încă pentru doi ani la veniturile curente a acestor provincii.

De sigur, că nu vrem să imputăm Turciei sau să ne îndoim de buna sa voință dar afirmăm, că n'ar pute implini această datorie.

Iar fi imposibil de a o implini în timpurinomale. Cu atât mai greua sferșitul unui resbel abia încetat și mai ales în prezența reînceptei antagonismului, care se manifestă acum cu mai multă vioiciune de cât la începutul turburărilor, de când districte locuite, de musulmani, sunt sau vor trebui fi duse sub dominațiunea sêrbă mahomedană. Accepțiunea că autonomia în astfel de condițiuni departe e a pacifica aceste ținuturi, ci ar crea o vatră permanentă de turburări, nu este în desul de întemeiată.

Resultat dar din cele mai sus menționate, că nu se va pute statornici un regulament durabil, a acestei cestiuni pe basa art. XIV. Ori ce încercare infructuosă de a face o organizațiune autonomă, în aceste provincii, ar crea noi agitațiuni și am fi în puțin timp espuși la pagule intolerabile ce ne au cauzat și ce ne cauzăză evenimentele în aceste provincii.

Guvernul Austro-Ungar trebuie să se ocupe de situațiunea geografică, ce va rezulta pentru Bosnia și Herzegovina în urma schimbărilor teritoriale, că are în consecință o nouă delimitațiune a Serbiei și a Muntenegrului. Apropierea fruntariilor a acestor Principate, ar pune în aceste locuri drumurile de comunicațiune cu restul Orientului în condițiuni prejudiciabile pentru interesele comerciale ale monarhiei.

Pentru aceste motive, plenipotențiarilor M. S. Imperiale și regale apostolice se crede în drept de a atrage serioasă atențiune a Congresului asupra pericolelor, ce ar pute nasce din ori ce soluțiune, care ar fi lipsită de garanții durabile. Înteresată mai întâiu ca putere limitrofă, Austro-Ungaria este dator să dec lare pe față, că interesele sale cele mai vitale nu i permit de a primi decât o soluțiune a cestiunii bosno-herzegovinene, care ar pute aduce pacificațiunea ăiselor provincii și ar împedecă producerea de evenimente cari au cauzat atâtea pericole grave pentru pacea Europei și care au creat Austro-Ungariei impundu-i totodată mari sacrificii și mari pierderi materiale, o situațiune intolerabilă, a cărei prelungire n'ar mai putea suferi.

Lordul Salisbury cetează propozițiunea următoare:

Condițiunea socială și pozițiunea geografică a Bosniei și Herzegovinei merită în aceeași proporțiune atențiunea Congresului.

Ele sânt singurele provincii ale Turciei unde proprietarii au mai fără excepțiune altă credință religioasă decât clăcașii.

Insurecțiunea născută, din acest antagonism, a avut drept urmare resbelul, ce a pustiat Turcia, și ura ce separă aceste două clase a populațiunii, nu este mai mică decât acum trei ani.

— Ele au fost ecsasperate prin pasiunile resbelului civil și opozițiunea în guvern va fi stimulată prin succesele recente a celor două principate vecine.

Nu este probabil dară, ca Pörtă să se lupte ađi în contra agitațiunilor, ce n'a fost în stare a opri și suprima înainte tristelor evenimente din acești doi ani.

Pentru acest scop ar trebui un guvern care să nu aibă numai mijloce necesarii pentru a stabili o administrațiune bună, dar care să aibă și puteri destul de tari spre a suprima ori ce turburare.

Dacă puterile nu reușesc de acum să întemeieze o administrațiune statornică și tare în aceste regime, ele vor fi responsabile de reînceptea inevitabilă a suferințelor cari au invocat multe simpatii ale Europei și cari au dat nascere la atât de grave evenimente. Și pozițiunea geografică a acestor provincii este de o mare importanță politică.

În cas când ar cădea o mare parte din ele în mâinile unuia din Principatele vecine s'ar întinde prin peninsula Balcanilor și a căror putere militară ar amenința populațiunile de altă rasă, ce ocupă teritoriul din Sud. O asemenea stare de lucruri ar fi, fără îndoială mult mai periculoasă pentru independența Porței de cât ori ce altă combinațiune. Este foarte probabil, că un astfel de rezultat să se producă, la cas când Pörtă ar rămâne însărcinată cu apărarea acestor două provincii depărtate. Ar trebui deci să ne temem de mari pericole atât pentru provincii cât și pentru Pörtă, dacă cea din urmă ar continua să le ocupe și să le administreze.

Pe de altă parte, Bosnia și Herzegovina nu contribuiesc în nimic la bogăția și puterea Porței. S'a constatat, în conferințele de la Constantinopole, că veniturile lor nu erau egale cu cheltuielile, ce se făcêu pentru dănele. Cheltuiala necesară spre a le apăra ar fi dar enormă, de și ele nu au nici o valora strategică pentru Turcia.

Așa dar, Pörtă ar proba cea mai mare înțelepciune, dacă ar refusa să se însărcineze mai mult timp cu o îndatorire care întrece puterile sale și încredințând-o unei puteri în stare de a o implini, ar scăpa imperiul turc de pericole formidabile.

Prin aceste motive, guvernul Reginei propune puterilor reunite, ca Congresul să decidă, ca provinciile Bosnia și Herzegovina să fie ocupate și administrate de Austro-Ungaria.

Principele de Bismarck declară, că consimte în numele Germaniei, la propozițiunea ce a cetit marchisul Salisbury și esplică votul seu prin următoarele considerațiuni.

„Europa dorește a crea o stare de lucruri stabilă și a asigura, într'un mod eficace, sôrta populațiunilor din Orient.

„Din acest punct de vedere reprezentanții puterilor reuniți în Congres, au un interes special, de a se ocupa de provinciile Bosnia și Herzegovina.

„Este cunoscut că sguduirile periodice cari au sdruncinat Orientul, și mai ales, cea din urmă mișcare, care a amenințat de a aprinde Europa, s'a născut dintr'această provincie. Nu este dar un interes numai Austro-Ungar, dar o datorie generală, de a căta mijlocele eficace pentru a preveni reîntorcerea unor asemenea evenimente.

„Germania, care n'are un interes direct în afacerile Orientului, va avea însă dorința de a curma o stare, de lucruri, care prelungindu-se ar cuprinde germenul unor noi desordine, care ar avea de consecință neînțelegeri între cabinetele europene. Ar fi periculos să se închipuiască că, pentru a înbunătăți această situațiune, ar fi de ajuns a introduce reforme în Bosnia și Herzegovina pe baza instituțiunilor actuale. Numai un stat puternic și dispunând de trupele necesarii pentru înfrângerea acelor desordine, va pute restabili ordinea și asigura sôrtea și viitorul acestor populațiuni.

„Plecând dela aceste considerațiuni, me unesc în numele Germaniei, cu propunerea d-lui plenipotențiar al Marelui-Britanii, și o recomand cu insistență acceptațiunii Inaltei Adunări.“

(Va urma).

## Varietăți.

\* (Onomastica) Escel. Sale Prêsăntitului P. Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul s'a serbat joi în 17 Aug. bisericesece după cum anunciarăm în nr. trecut. După servițiul divin inteligința română din Sibiu într'un număr frumos și condusă de P. Archimandrit și vicariu archiepesc Nicolau Popea a gratulat în corpore.

\* (Postal). Direcțiunea postelor încunosciunțeză publicul, că comunicațiunea cu Văcelele (Elöpatak) se susține cum se află acum până la 15 Septembrie a. c.

\* (Personalia). Ministrul român Cogălniceanu a plecat dela Viena la baia din Kreuznach. Principele George Cantacuzino a sosit la Viena.

Mulți dintre ei, sermanii! în capăt nu ajung  
Și chiar în a lor brazde găseșc a lor mormânt  
Românii cu glas aprig indemn ca se întindă  
Strigând: Hăis, ța! Litfene hăis-ța haram  
de plug

„Tu'mi pregătise-și jugul, eu mi te-am pus  
în jug.

„Hăis, ța!...“ Apoi din urmă arunc pe brazde  
ghindă.

Iar Stefan la tovarăși le zice cu glas tare:

„Așa scrie Românul a sale fapte mari,

„Cu ferul, nu cu pana. Românul astăzi are  
„Pământul seu drept carte și pluguri cărturari.

„Aici pe unde astăzi e numai câmp, otavă,  
„Umbri-se-vor urmașii sub Roșia-Dumbravă!

Trecut-au patru secolii din ace-a ăi fatală  
Când se'ngröpă 'n țerină a dușmanilor fală!  
Și faptul cel istoric, sub formă legendară,  
Din nēm în nēm Românii îl povestesc în țară.  
Priviți! lâng'o Dumbravă stă tabăra de carre,  
Flăcăi voinici șed cētă pe lângă un foc mare  
Mirându-se 'ntre dēnșii cum vrēscurile 'n foc  
Ca șerpi se mișc și șuer suindu-se în loc.  
— „Știți voi de ce stejarul arđend plānge  
și geme?“

(Întrebă-un Român ager pe care-au nins de vreme.)

\* (Vice-comitele Földvary), care a refuzat a pune în lucrare es- misul ministerial pentru procurarea de 500 cară, fu destituit.

\* (Decorațiuni). — D. I. C. Brătian, președinte al consiliului de ministri, ministru al lucrărilor publice, și d. M. Cogălnicenu, ministru al afacerilor străine, sânt autorizați a primi și purta Marea Cruce a ordinului Mântuitorul, ce li s'a conferit de Majestatea Sa Regele Elenilor.

\* (Doi spioni). În Zizin lângă Brașov s'au arestat de cătră pretorul Henter, doi indiviți cu numele Leopold Hauser și Antoine Mainardis, la cari s'au aflat schițe despre fortificațiunile dela granițele Transilvaniei.

\* (Legarea României cu Dobrogiă printr'o cale ferată. — Printr'unul din numerile trecute, anunțarăm, că câți-va amatori s'au presintat pentru a construi o cale ferată, care să plece dela București s'au dela Făurei și să ăasă la Dudesci în fața Cernavodei. Astăzi, dăm numele acestor amatori. Se scie, că la Hermannstadt, în Transilvania, se formase acum câți-va ani, un comitet pentru construirea unei linii ferate de la Hermannstadt la Pitești prin Turnu-Roșu, punct de frontieră între România și Austro-Ungaria. Neputând obține atunci concesiunea acestei linii, acest comitet a fruncționat și până acum urmărind același scop. Lăsând se vede pentru mai târziu această cestiune, acest comitet își propune astăzi a construi și lega printr'o cale ferată România cu Dobrogiă. D. Ludovic Zwiedinek, inginerul șef al acestui comitet, este acela, care a cerut și a obținut de la ministrul nostru de lucrări publice, permisiunea de a face studiile necesarii, fie de la București la Cernavoda, fie de la Buzău sau Făurei la Cernavoda. D. Zwiedinek se află în acest moment cu personalul seu în acele părți și studiile sale presintând o serioșitate ăre-care, vom fi fericiți a le pune la timp sub ochii fetitorilor nostri. — „Curierul financiar“.

\* (O majă de paprică la Bosnia). Primarul din Dobrițin domnul Simonffy a trimis în zilele aceste regimentului de inf. Nr. 39, care se află la Doboi, o majă de paprică spre delectarea soldaților.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Viena, 30 Aug. n. Casa dela vama turcască din apropiarea Ragusei și întăritura Țarina din drumul Ragusa-Trebinie fură evacuate în 29 l. c. de Turci și ocupate din partea austriacă. Garnisóna turcască de 80 ómeni fu escortată la Ragusa. În Irb pe drumul spre Livno au depus armele în 28 l. c. 45 și în 24 l. c. 31 de insurgenți.

Bursa de Viena

din 30 August n. 1878.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Metalicele 5%, Împrumutul naț. 5%, Acțiuni de bancă, London, Argint, Galbin, Napoleon d'aur, Valuta nouă imperială germană.

Economic.

Medias, 22 August n. Pro hectolitru: Grâu fl. 5-6; Grâu sęcăreț fl. 3.90-4.20; Sęcără fl. 3.40-3.60; Ovės fl. 1.90-2.20; Cucuruz fl. 6-6.50; Fasole fl. —; Cartofi noi fl. 1.-1.50; Fěn fl. 1.50-1.70; Cănepă fl. 60.-; Slănină pro 100 chilo. fl. —0.68; Unsóre de porc fl. 70; Sșu de luminări fl. 40-45; Spirit pro grad 11 cr.; carne de vită pro chilo 28 cr.; carne de porc 48 cr.; carne de vișel cr. 28-40; carne de óie 24 cr. óue 7 de 10 cr.

Brașov, 23 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 4.70-6.70; Grâu sęcăreț fl. —4; Sęcără fl. 3.90-

4; Orz fl. 3.65-3.90; Ovės fl. 2.05-2.30; Cucuruz fl. 5.20; Mălaiu fl. 6; Linte fl. 7; Fasole fl. 6; Sēmēnță de in fl. 10.50; Cartofi fl. 1.30; pro chilo: carne de vită 40 cr. carne de porc 48 cr. carne de óie 28 cr. pro 100 chilo: Sșu de bovină fl. 36; topit fl. 40.

Făgăraș, 23 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 6.50-7.50; grâu sęcăreț fl. 5.50-6.50, sęcără fl. 4.50-5; cucuruz fl. 5.50-5.80 ovės fl. 2.-2.10, Mălaiu fl. 9.-, mazere fl. 10.-, linte fl. 12.-, fasole fl. 6.-, prune uscate fl. — Slănină pro 100 chilo fl. 60-65, sșu brut fl. —70, sșu de luminări fl. —, unsóre de porc fl. 70, cănepă fl. —, fěn pro 100 chilo fl. —, cartofi fl. —, pro chilo carne de vită cr. 38 carne de vișel cr. 40, carne de porc cr. 44 carne de óie 28 cr.

Nr. 204 ex 1878.

CONCURS.

În puterea ordinațiunei consistoriale dto 5 Iuliu a. c. Nr. 1485. prin această se escrie concurs pentru ocuparea postului de capelan în parochia de clasa a III. Rachiș până în 16 Septembrie a. c.

Venitele anuali sunt 360 fl. v. a., din tóte acestea fiitoriul capelan va avé tertialitatea și casa de locuință.

Concurenții au de a-și subșterne petițiunile subșcrisului, instruite conform statutului organic și dispoșițiunilor sinodului archidieceșan din 1873 până la terminul mai sus indicat când va fi și alegerea.

Fúzeș-Sănpetru, 23 Iuliu 1878.

În conșelegere cu comitetul parochial din Rachiș.

Petru Roșca m. p.

2-3 protopresbiter.

Nr. 104 — 1878.

CONCURS.

În sensul prea grațiósei resoluțiuni a Venerabilului Consistoriu archidiesesan din 5 Iuliu a. c. Nr. 1249 se escrie din nou concurs pentru ocuparea postului de capelan în parochia de III. clasă din Muncelul-mare cu filiile Muncelul-mic și Boia-Barzu, lângă neputinciosul paroch actual, cu termin până la 14 Septembrie st. v. a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt jumătate din venitele acestei parochii computeate aprópe la 300 fl. v. a. adecă 150 fl. v. a.

Doritórii de a ocupa acest post vor avé a-și adresa concursele instruite conform legeri și dispoșițiunilor sinodali din 1873 la subșcrisul până la terminul indicat.

Deva 7 August, 1878.

În conșelegere cu comitetul parochial.

Ioann Papiu m. p.

2-3 adm. prot.

Publicare de concurs.

Pentru ocuparea postului invětătoresc de fete, de nou infiintat la școla română gr. or. din opidul Buteni, comitatul Aradului inspectoratul Buteni, cu terminul de alegere pe 14/26 Septembrie a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post de invětătorésă sânt: 400 fl. v. a. fics anuale și 6 orgii de lemne, din care are a se încaldți și școla.

Respectivele concurente, au de a dovedí prin estrasul familiar, că sânt de religiunea gr. or. Preferință au acele, carele a absolvit preparandia, ínse pot recurge și unele ce se pregătesc deja, pentru a face esamenele prescrite.

Doritórele de a ocupa acest post, sânt provocate, recursele lor a le subșterne inspectoratului de mai sus amintit, cu termin până în ziua de alegere.

Buteni, 13 August st. v. 1878.

Isidor Popescu,

2-3 președint. comitetului par.

CONCURS.

Demisionând invětătoriu Nicolau Bobeș din postul de invětătoriu primariu la școla nóștră gr. or. din Boiță,

pre care l'a fost ocupat în interval de 15 ani cu mult zel și activitate, — pentru acest post se publică prin acesta concurs cu terminul până la 9 Septembrie a. c. și la 10 Septembrie a. c. se va ținea și alegerea.

Emolumentele sânt:

În bani 250 fl. v. a.; pre lângă acesta cuartir liber în odiciul școlariu și lemne de încaldit.

Dela concurenți se recere: să fie de religiunea gr. or.; se aibă cel puțin 4 clase gimnasiale și cursul pedagogic sau cel clericale precum și atestat de cualificațiune; să fie bun cântăreț și se cunóscă tipicul bisericeii, — purtare morală bună. La cas când pentru postul acesta se vor însinua concurenți cu atestate de o cualificațiune și mai superioră salariul în bani se va ridica la suma de 300 fl. v. a.

Concurenții să-și adreseze suplilele la subșcrisul comitet parochial.

Boița, în 16 August 1878.

Comitetul parochial în conșelegere cu odiciul protopresbiteral.

2-3

PROTOCOLUL SINODULUI archidieceșei greco-orientali romane din Transilvania ă tenuu la anul 1878

în tipar 10 1/2 cóle cu cicero și garmond, se póte procura din tipografia archidieceșană esemplarul cu 50 cr.

ANUNȚIU.

Subșcrisul are onóre a face cunoscut, că a deschis

MAGAZINUL

de haine bărbătesci și de copii după moda cea mai nouă, precum și de preoti în biserică și afară de biserică, și se recomandă onoratului public promițend serviț prompt și prețuri moderate.

Pe lângă acesta fac tot-deodată cunoscut, că magazinul meu este proveđut cu diferite materie (stoffe).

(14) 1-3

Ioan Bidu.

Brașov, strada Scheilor Nr. 143.

Specialități

[12] 2-6

Comptoiarul central de afaceri J. N. Enders in Neutitschein.

Efectuarea urměză neamănat și în grabă. — Bani sânt a se trimite franco.

Liqueur higienic. Prețul unei sticle 1 fl. 20 cr. Acest liqueur de masă a lui Dite de Raspail, ce promovează sănătatea și are gustul cel mai plăcut, promovéză mistuirea și trebuie introdus ca afa fôrte bine.

Balsamul original de dinți și de gură a Dr-lui John William. Prețul unui flacon împreună cu instrucțiunea de întrebuințare 80 cr. v. a. Acesta e preparat din cele mai slutare mijlóc medicinale contrarie putrejunei, aromatice și întăritóre, are o influență dătătoare de viață și împoșetătoare pentru gingei; dândule o roșăț próspeț naturală, curăță dinții cu deseveșire, le restitue albéța de os de elefant, împedecă mișcarea și căderea lor, împedecă putrejunea și scutesce mai bine de tóte bótele de dinți și de gură.

Uleu indie veritabil pentru creșcerea părului. (L'huile d'Indes véritable.) Prețul de întrebuințare în limba nemășcă și francesă 70 cr. v. a. Acest uleu renumit de pěr este a se recomandă, nu numai acelor ce au pěr puțin, ci tuturor, cari în urma unei bóle ș'au perdut pěrul. Conșeșcerea întrebuințării este pěr frumoș și plin.

Uleu vindecătoriu de pête a lui Dr. H. R. Vogel. Prețul unui flacon 1 fl. v. a. Unul sau dóue flacone din a-lacilor.

Cea mai bună deosebită neotrăvicióșă tinctură pentru stingerea păduchilor de pärete. Prețul unei sticlește împreună cu instrucțiunea de întrebuințare 60 cr. val. austr.

P. T.

În curénd vor fi đeece ani, de când cu întemeierea depositului meu de forte-piane.

Faptul îmbucurătoriu, că ntracea nu s'a ivit nici măcar un singur gravamen, din contră tractarea mea a fost întimpinată cu mulțămire generală și adesă cu laudă a respłătit nasuința mea de a vinde instrumente escelente.

Acest succes este datorit în mare parte consciențioșității, cu care mi-au prevenit fabricanții cei mai defrunte.

Relașiunile nóștre reciproce deveniră din ce în ce mai apropiate si pot accepta noul deceniu cu depline garanții.

Póte că și până acum D-Vóștră ași dat atenșiune depositului meu bogatu în forte-piane recunoscut de bune dela fabricanții c. r. de curte D-nii Fii Schweighofer și L. Bösendorfer. Dintre fabricatele streine figuréză cu distincșiune fortepianele — pianino — lui I. Blüthner, liferant r. aulic în Lipsca, harmoniele de Schiedmayer în Stuttgart; améndóue numele celebrității industriale în Germania.

Dar nu fie-care póte avea plăcerea să cumpere ce este mai bun. Luând acesta în privire, mi-am înăvușit depositul în timpul din urmă cu instrumente bune și tot odată eține, întrunind formă, ton puternic și durabil și cu tóte acestea mai eține cu o cincime.

În deosebi pianele de salon a le lui Pokorny (ucenicul lui Bösendorfer) cu late lespeđi de metal, fildis, de 7 octave, în lemn de nuc cu prețul netto de 425 fl. loco Sibiiu.

În sfirșit fie-mi permis a accentuă:

- 1. Cumpărătorul afla la mine un sortiment bogat.
2. Nu pórta nici un risic cu transportul.
3. Cruță cheltuielile de embalagiu si de transport la instrumentele de Viena. De sigur 40 fl. până în 50 fl.
4. Véndarea se face la mine strict după prețurile de fabrică, cea ce ușor se poate constata, facénd o comparație cu prețurile cuprinse în listele originale.

Cumpărătorii din afară, cari doresc un model, care în genere nu se află în deposit vor primi direct din fabrica respectivă cu asigurarea de a dispune adresarea cătră mine pe speșele mele proprii a instrumentului, ce nu le-ar conveni.

Binevoiți dar D-Vóștre, în cas de trebuința unui instrument garantat a lua notiță despre această și fiți asigurați despre esecutarea promptă și reellă a mandatului D-Vóștre.

Cu tótă stima

Victor de Heldenberg.

Sibiiu, strada cisnadiei Nr. 59.

[9] 5-6